

Amerikanskt i Visby.

Visby åtnöt i går äran av en fransysk visit av en engelsk oceanjätte. Vid 7-tiden, samtidigt med värt Gotlandsångare således, kom nämligen Cunardlinjens lysångare Carinthia och kastade ankar på redan. Det var en ståtlig syn att följa det väldiga svarta skrovet från det ögonblick, då det dök upp vid horisonten, tills ankarna gingo under väldigt rassel och dån. Man såg och imponerades. Men så är väl också "Carinthia" med sina c:a 21,000 ton det största fartyg, som någonsin legat förankrat på Visby redd. Nog var "Drottningholm" ståtlig att se på, men "Carinthia" var ett strå vassare ändå.

Vid 8-tiden började de c:a 450 passagerarna — så gott som utelöstande amerikanska turister — att föras i land medelst ångarens egna barkasser. En mängd Visbybor hade givetvis infunnit sig på kajen för att beskåda evenemanget, och säkert fingo de lön för mödan. För det fanns åtminstone en del passagerare, som liknade filmens yankees.

Raymond & Whitcomb, som är en flott resebyrå, har för denna "Nordlandsresa" engagerat en stor trupp guider, som inte ha annat att göra än att stå passagerarna till tjänst med upplysningar och dylikt, varjämte sex collegestudenter engagerats för att hålla stämningen uppe ombord. Här i Visby kunde emellertid varken guiderna eller studenterna göra mycket. Fördenskull hade turistföreningen ordnat med engelsktalande ciceroner, vilka på kajen togo hand om grupper av passagerare och förevisade dem staden under några korta men, hoppas vi, härliga timmar. Vidret var ju idealiskt, och om inte de långväga resenärerna blivit alltför blaserade efter allt vad de fått se tidigare under resan — på Island, vid Nordkap, i Stockholm — måste Visby efter gårdagen ha inpräntats med fetstil i deras minne. Kapten Lyth, som hade hand om mottagandet här i staden, vet också berättat, att flera resenärer uttryckte sin stora förtjusning över "the ancient town of Visby". Man hörde sig t. o. m. för om hotellrum och priser och lovade återkomma ett annat år för en längre vistelse.

Visbyrosorna gjorde också succés hos amerikanerna. Scouter och bilars skickades iväg för att hämta hela fång av rosor till de blomsterälskande "Carinthia"-passagerarna, och för ett par blomsteraffärer lär lagret ha tagit slut på kort stund.

Tyvärr var det ont om bilar på kajen, och på Donnersplan fanns heller inte en enda att få, när de sista båtlasterna kommo. Härigenom måste åtskilliga äldre finna sig i att gå upp i staden, under det att ett par unga gentleman resolut lånade var sin cykel och satte iväg fram mot Hamngatan.

Under några timmars tid surrade det engelska språket litet varstans bland rosor och ruiner, och överallt träffade man på turister av utländsk extraktion. Men liksom allt roligt räckte det inte länge. Redan kl. 12 avgick "Carinthia" med sin last av turister. Kursen ställdes nu på Köpenhamn, och sedan även Le Havre besökts avslutas resan i Southampton den 30 juli.

hugg och höga lyror. Visby b. k. hembar också segern i den första sammmandrabbningen men blev sedan utslagen av Sandaborna. Från denna omgång kan vidare antecknas, att Silte I. F. fört gott spel fick se sig utslagen. I de följande omgångarna lyckades Sanda, När, Habblingbo och Torsburgs idrottsföreningar besegra sina motståndare och kvarstodo till kampen om slutsegern. Finalen utkämpades mellan När och Torsburg och slöt med seger för den förstnämnda efter en spännande strid, dagens intressantaste uppgörelse.

Ett särskilt hederspris till bästa parkkarl hade uppsett, varvid hänsyn skulle tagas till att hollen siggs ut med handen, ej sparkades, men trots det vinkande priset sparkades hollen ut av de flesta parkkarlar, utom Torsburgs vilken därför också hemtog priset. I varpa hade lag från vitt skilda trakter av ön mött upp, man såg här de gamla tävlingsveteranerna Söderdahl i Visby, Hoffman i Hemse, Blomberg i Gothen och Högström i Gammalgrön, vidare de båda duktiga Ekstälagen, Arwesoniska pojkar från Gothen samt många andra skickliga "stenkastare". Tävlingen bjöd på flera överraskningar, Hoffman t. ex. som alltid brukat vara mod om att beläga läpplatsorna, fick se sig besegrad av H. Olssons lag i Eksta. Hoffman var i går lats alla i sin vanliga form, medan Ekstälagen voro desto fruktansvärdare. De mötte dock senare sitt öde i R. Nygrens lag, Visby, vilket lag hemförde den slutliga segern efter att ha slagit ut Blombergs lag, Gothen, vilket i sin tur dessförinnan besegrat det fruktade och segervana Söderdahliska laget.

En omständighet, som man under de senare årens tävlingar ständigt har kunnat iagga märke till är, att varpkastarna använda allt större och tyngre stenar. Men vad skall det tjäna till? Meningen med kastningen är väl inte att visa på en armlstyrka utan att kunna kasta en malpinne som möjligt. Som det nu är, blir en hel massa varpkastningar sönderkrossade vid varje kastning, vilket är synnerligen otrevligt för de kastande, särskilt vid slutet av en avgörande kula, då utgången hänger på ett enda kast, ty det brukar i regel ta ett par kast, innan vederbörande blir inkastad på målet med en ny sten. Reskerna för en "stenkrossning" tesa väsentligt minskas, om något minns stannar användes.

Tävlingarna, som blevo mycket rykande, gynnades av ett vackert sommarvader, dock inverkade i synnerhet på eftermiddagen den starka vinden hävarande på parkspelen. Som ledare fungerade direktör A. Dahlbäck, Visby, för park- och folkskollärare R. Dahlgren, Stånga, för varpätävlingen. Först kl. 9 avslutades tävlingarna, varefter prisutdelning omedelbarhöll. Denna förrättades av fru kommandör Hagg, och vid densamma utdelades för första gången de av kommandör Arvid Hagg skänkta ståtliga prisen till segerrarna i park och varpa.

Innan prisutdelningen höll kommandör Hagg ett kort tal, i vilket han manade gutarna att bevara sina egna idrotter och ej låta dem utträngas av andra, och efter densamma tackade direktör Dahlbäck å Föreningen gotländsk idrotts vägnar kommandör Hagg för det varma intresse han ägnat den gotländska idrotten.

Prislistan fick följande utseende: Bakpark: 1:a pris, kommandör Arv. Hagg's vandringspris, Gotlands idrottsförbunds vandringspris och Föreningen gotländsk idrotts hederspris, När I. F. Parkkarl: W. Nilsson. 2:a pris Stånga I. F.'s hederspris, Torsburgs I. F. parkkarl G. Jansson. 3:dje pris A.-b. H. A. Lindströms maskinaffärs hederspris, Sanda bollklubb, parkkarl O. Johansson. 4:e pris: Habblingbo I. F. parkkarl A. Hansson.

Grosshandlare Edvard Snobolms hederspris till det lag, som presterat det arligaste spelet Torsburgs I. F., Gotlands Allehandas hederspris till bästa parkkarl, en ståtlig silverpokal, G. Jansson, Torsburgs I. F., A.-b. C. J. Haggströms pris till näst bästa parkkarl, H. Hansson, Lau "gubbar", kommandör Hagg's hederspris till bästa parkspelare (ej parkkarl) G. Westberg, Sanda bollklubb.

Varpa: 1:a pris, kommandör Hagg's Hederspris, R. Nygrens lag, Visby, 2:a pris O. Blombergs lag, Gothen, 3:e pris K. F. Söderdahl's lag, Visby, 4:e pris H. Olssons lag, Eksta, 5:e pris K. F. Högbergs lag, Veakinde, 6:e pris O. Nilsson's lag, Habblingbo. Trostpris G. Zedendahl's lag, Visby.

Idrott. Tävlingarna i gotländsk idrott i Stånga. I går hölls å Gumbaldeang i Stånga de årligen återkommande stora tävlingarna i gotländsk idrott. Till tävlingen i park, vilken anordnats av Föreningen gotländsk idrott, hade anmält icke mindre än 18 lag, och till varpätävlingen, för vilken Stånga I. F. stod som arrangör, 46 lag, av vilka dock 3 uteblevo. Det osedvanligt livaktiga deltagandet i parktävlan är ägnat att glädja varje van av denna vår vackra läderneärvda idrott, parken tycks under de senare åren ha befunnit sig i en dödperiod, kanske vi nu få bevittna en renässans. Spelet var relativt vackert i går, om man undantar inslagningen i parken, vilken var ganska dålig över lag, det är en svår konst, det är sant, men parkspelarna böra komma ihåg att övning ger färdighet, och till nästa år hoppas vi att få se bättre inslag. Dessutom bör domarefrågan till ett annat år erhålla en tillfredsställande lösning, så den tråkigheten ej behöver återupprepas att en domare gör oöppbart felaktiga domslut. En parkdomare bör vara lika rörlig som en fotbollsdito, ständigt följa bollen och ej stå fastnaglad på en plats och låtsas som om det regnar, när kinkiga situationer uppstå. I första omgången tilldrog sig envigt mellan Visby och Rone bollklubbar största intresset, särskilt Visby åstadkom stundvis ett vackert spel med snarva

Idrott.

Tävlingarna i gotländsk idrott i Stånga.

I går hölls å Gumbaldeang i Stånga de årligen återkommande stora tävlingarna i gotländsk idrott. Till tävlingen i park, vilken anordnats av Föreningen gotländsk idrott, hade anmält icke mindre än 18 lag, och till varpätävlingen, för vilken Stånga I. F. stod som arrangör, 46 lag, av vilka dock 3 uteblevo.

Det osedvanligt livaktiga deltagandet i parktävlan är ägnat att glädja varje van av denna vår vackra läderneärvda idrott, parken tycks under de senare åren ha befunnit sig i en dödperiod, kanske vi nu få bevittna en renässans. Spelet var relativt vackert i går, om man undantar inslagningen i parken, vilken var ganska dålig över lag, det är en svår konst, det är sant, men parkspelarna böra komma ihåg att övning ger färdighet, och till nästa år hoppas vi att få se bättre inslag. Dessutom bör domarefrågan till ett annat år erhålla en tillfredsställande lösning, så den tråkigheten ej behöver återupprepas att en domare gör oöppbart felaktiga domslut. En parkdomare bör vara lika rörlig som en fotbollsdito, ständigt följa bollen och ej stå fastnaglad på en plats och låtsas som om det regnar, när kinkiga situationer uppstå.

I första omgången tilldrog sig envigt mellan Visby och Rone bollklubbar största intresset, särskilt Visby åstadkom stundvis ett vackert spel med snarva